

מסכת בבא קמא

פרק ה משנה ד

שור שֶׁהָיָה מִתְּכֵּן לַחֲבֵרוֹ וְהָכָה אֶת הָאִשָּׁה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ, פְּטוֹר
מִדָּמִי וְלָדוֹת. וְאָדָם שֶׁהָיָה מִתְּכֵּן לַחֲבֵרוֹ וְהָכָה אֶת הָאִשָּׁה
וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ, מְשַׁלֵּם דָּמֵי וְלָדוֹת. כִּי־צַד מְשַׁלֵּם דָּמֵי וְלָדוֹת,
שָׁמִין אֶת הָאִשָּׁה כַּמָּה הִיא יָפָה עַד שֶׁלֹּא יִלְדָה וְכַמָּה הִיא יָפָה
מִשְׁיִלְדָה. אָמַר רַבִּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, אִם כֵּן, מִשְׁהָאִשָּׁה
יּוֹלְדָתָהּ, מִשְׁבַּחַתָּה. אֲלֹא שָׁמִין אֶת הַיּוֹלְדוֹת כַּמָּה הֵן יָפִין, וְנוֹתֵן
לַבַּעַל. וְאִם אֵין לָהּ בַּעַל, נּוֹתֵן לְיֹרְשָׁיו. הִנֵּתָה שְׁפָחָה
וְנִשְׁתַּחֲרָרָה, אוֹ גֵּיּוֹרֶת, פְּטוֹר: